

Czwarta czy trzecia republika?

Po długich trudach i pertraktacjach narodził się pierwszy rząd czwartej republiki we Francji, pierwszy rząd, który ma działać w oparciu o nową konstytucję francuską. Ale rząd ten ma wszelkie cechy tworu, zrodzonego z ducha trzeciej republiki, a nie z warunków czwartej republiki.

Trzecia republika była dziełem... monarchistycznej większości w parlamencie. Większość ta była skłonna i dlatego zamiast monarchii powstała republika z mieszaniną urzędów rekowych i postępowych. W mieszaninie republiki ówczesni ministrowie stali się z czasem esencjonalnie mieszańską partią radykałów. Kto chciał rządzić, ten musiał szukać sojuszu z radykałami. Wada tej kombinacji było to, że wówczas nie rzadzi ani sojusznik, ani radykalni ministrowie. Rządzili z za kulis grupy potentatów kapitalistycznych lub mafii.

Po r. 1918 wszystkie większości rządowe musiały liczyć albo na poparcie, albo na zływiałą neutralność radykałów. Ale już w połowie lat międzywojennych specyficzną rolę zaczęli odgrywać socjaliści. Wobec wzrostu sił na skrajnej prawicy i skrajnej lewicy, wobec polaryzacji nastrojów w samej partii radykałów, nieszczeniście rządy centrów zostały się niemożliwe bez tolerancji wielkiej partii socjalistycznej. Szanowanym przywódcą tolerancyj wobec radykałów partii był Blum.

Czwarta republika jest dziełem sytuacji, w której większość w społeczeństwie francuskim mieliby niewątpliwie socjaliści i komuniści, gdyby chcieli iść zgodnie razem i górować nad państwem. Ale w rzeczywistości nie udało się im osiągnąć tego, co sobie nie szukali innych przyjaciół, niż autentyczna lewica radykalna i republikańsko-lewica.

Ale większość i tym razem była skłonna i chętna, wobec czego urządzenia czwartej republiki są kompromisem. W rezultacie partie, które są naturalną bazą nowej republiki, nie mogą wziąć władzy w swe ręce.

Rząd Bluma, rząd jedyny — i to najbliższy spośród wielkich — partii francuskiej, nie ma żadnych szans przeżycia. Jest bardzo wątpliwym sukcesem ruchu socjalistycznego we Francji, choć składa się z samych socjalistów. W warunkach francuskich, w których najsiłniej

partia — komuniści — jest znienawidzona przez wszystkich, po się znajduje od socjalistów na prawo — kłopotować się nie da. — Trzeba doczydować śmiało. Albo władza socjalistów, komunistów i drobnej grupy lewicy chłopsko-mieszczańskiej, oparta o bardzo silną większość, ale własną drogą zdecydowana nie wypuszczać rządów z rąk; albo władza prawicy, która — badamy tego pewni — również rządów z rąk nie wypuszcza.

Jeśli rząd Bluma ma być pomostem do władzy lewicy, to pytam, dlaczego rząd lewicy nie zmontovali teraz, dając zamiast tego prawicy szansę na odegranie się. Jeśli zaś rząd Bluma jest pomostem do władzy centroprawicy, to wchodzimy w erę nowej trzeciej republiki i gładzimy wielkie możliwości rewolucyjno

do Francji i dla całego Zachodu Europy. To, że ster uchwycili we Francji nasi towarzysze-socjaliści, — zobowiązując nas do poświęceń krytycznego spojrzenia. Jesteśmy wielkimi patriotami międzynarodowego socjalizmu. I właśnie dla tego chcemy, by odegrał on szczy-

tną rolę współwódcy nowego, rodnącego się świata, by w świat ten, w jego budowę wniósł siłę i ducha socjalistycznego humanizmu. Będzie to tylko wtedy możliwe, gdy socjalizm stanie się wszędzie trzeciym w dążeniach i w oświeceniu trzeciowistości, nastawionym na prawdę, programową, ścisłą współpracę z drugim elementem ruchu robotniczego, t. j. z komunistami, czującymi sens władzy i rozumiejącymi istotę walki o władzę.

Jeśli ruch socjalistyczny nie pójdzie po tej drodze, będzie to kłaska nie tylko dla socjalizmu, ale także dla Europy.

Pod tym kątem widzenia oceniamy nową sytuację we Francji i z tych powodów — życząc naszym towarzyszom francuskim powodzenia — wyrażamy żarzącą najgłębszą obawę, że wybrani oni drugie nie tylko trudną, ale również najcięższą największymi niebezpieczeństwami dla nich samych, dla Francji, dla Europy, dla międzynarodowego socjalizmu, dla całego ruchu robotniczego.

JULIAN HOCHFELD

BRITYJCZYCY W TRWODZIE O BRAK CHLEBA

Brityjski minister wojny, John Strachey udał się do USA w celu uzyskania zwiększonych przydziałów żywności amerykańskiej na głębi, aby zapobiec ograniczeniu racji chleba w W. Brytanii.

Brityjski urządny resort wojny, w porozumieniu dowiedzieli się, że Brytania otrzymała w styczniu tylko 84.000 ton zboża od Stanów Zjednoczonych. Norma mieściła się 100.000 ton mąki pszennej w celu umożliwienia obywateli przydziałów chleba w Anglii.

Francuskie i belgijskie władze są też niepokojone ograniczeniami, na jakie narazone są ich państwa. Jeśli Francja nie otrzyma większych przydziałów zboża w lutym 1947 r., to połączą to z sobą bardzo poważne trudności zarówno dla samej Francji jak i dla francuskiej północnej Afryki i dla francuskiej strefy okupacyjnej w Niemczech.

Belgijskie kółła młynarskie twierdzą, że Belgia może zmierzić się z obliczającą głód, jeśli przydział styczniowy, wynoszący 17.000 ton ziarna, nie zostanie podwojony w następnych miesiącach.

Niemcy też otrzymują w styczniu mniej zboża. Przydział dla stref amerykańskiej i angielskiej wynosi 153.000 ton mąki, nie przeliczając dostarczonej w ubiegłym kwartale.

Bankier Hitlera kierownikiem finansów Berlina

(Korespondencja SAP dla Naprzodu)

BERLIN, w grudniu. Charakterystyczne światło na obecne stosunki wewnętrzne w Niemczech rzuca sprawa wyborów nowego magistratu Berlina w dniu 8-go b. m., a w szczególności wybrania na kierownika resortu finansowego kan dydata uni chrześcijańsko-społecznej dra Ernsta, współwłaściciela firmy bankowej, który za czasów hitlerowskich był najpierw komisa-

rzem dla zarządu majątków żydowskich a następnie komisarzem bankowości.

Dr Ernst wybrany został głosami chrześcijańsko-społecznych i socjalno-demokratycznych wbrew gorącym sprzeciwom socjalistycznej partii jednolitej. Socjalno-demokratyczna polityka głosowanie ten, że skoro dany urząd miał według kłus partyjnego przypaść chrześcijańsko-społecz-

nym, stanowiącym po SPD drugą co do liczebności frakcję w radzie miast, skąd, to byłoby sprzeczne z regułami demokracji kwestionowanie kandydatury, wysuniętego przez te frakcje tymbaridzi, że dr Ernst przeszedł przez postępowanie rehabilitacyjne. Ze strony SED poza zarzutami co do osoby dr Ernsta podnosi się, że socjalodemokracja przez utata dra Schumachera wyraża gotowość wykonywania pracy z lewym skrzydłem chrześcijańsko-społecznej unii, jednak prawie skrydło CDU traktowało wyraźnie jako odrzek reakcji i kapitalizmu. Tymczasem w wyborach do magistratu berlińskiego chrześcijańsko-społeczni wysunęli samych kandydatów prawokrajowych i mimo to uzyskali głosy socjaldemokracji.

Na ile sprawy dr Ernsta powstały w Berlinie awne rodzaju zarys konstytucyjny. Osió min wybrania i zaprzysiężenia nowego magistratu, dawny magistrat powołany przez władze okupacyjne, na którego czele stoją członkowie Socjalistycznej Partii Jedności, nie chce przekazać władzy, motywując to tym, że może być zwolniony ze swoich funkcji tylko przez te władze, które go powołały, to jest przez komisję międzyklasową, a wcale nie jest pewnym, czy alenci zwracają nowy magistrat, w skład którego wchodzi tacy ludzie, jak dr Ernst.

Tak więc Berlin posiada dwa magistraty, budynek zarządu miejskiego staje się widownią takich scen, jak otwieranie się przez nowego burmistrza zamkniętych drzwi, a rozstrzygnięcie sporu przekazane zostaje międzyklasowej komisji kontrolnej. Współpraca demokratycznych partii niemieckich rozbiega się o osobę służącą Hitlera. Ładne perspektywy dla demokracji w Niemczech, gdyby miało zabraknąć wychowawców i opiekunów zewnątrznych.

E. G.

Plan organizacji armii w St. Zjednoczonych

Plany, przygotowane dla zorganizowania służby wojskowej, których szczegóły zostały ostatnio opublikowane w Waszyngtonie, przewidują rekrutację wszystkich mężczyzn w wieku od lat 17 do 20, przy czym wiek 18 lat ma stanowić minimum dla powołania do służby. Ochotnicy będą mogli się do tego zobowiązać do skończenia 17 lat za zgodą rodziców, a dla kandydatów studia będą przewidziane odroczenie do 20 roku życia.

Patterson oświadczył, iż każdego roku dowódcy będzie rozporządzać milionem mężczyzn. Z tego do sił lądowych

wyca, zaciągniętych zostanie 726.000, a do marynarki 274.000.

Rekruci przechodzą będą szkolenia wojskowe w ciągu sześciu miesięcy, po czym w zależności od kwalifikacji i rodzaju selekcji na podstawie testów uzyskują prawo do zaciągnięcia się do jednego z korpusów rezerwy dla odbycia studiów na jednym z uniwersyte-
tów.

Otrzymały oni będą subwencje rządowe do czasu wstąpienia do szkoły wojennej, albo do zaciągnięcia się do Gwardii Narodowej lub armii regularnej.

Żołnierze, odbywający służbę czynną nie będą wysyłani na front, ani używani do operacji wojennych z wyjątkiem wypadku, jeśli Kongres ogłosi „stan niecierpkości”. Nie będą oni także podlegali prawu wojennemu, a tylko specjalnemu kodeksowi dyscypliny. Po odbyciu służby wojskowej, z wyjątkiem tych, którzy zostaną sędziem, powrócą do życia cywilnego.

Komentując te plany, sekretarz Stanu dla spraw wojny Patterson, oświadczył, że w przyszłości przewiduje się armię regularną w sile 600.000 ludzi, siły powołane liczone 400.000 ludzi i milicję (Gwardia Narodowa złożona z 682.000 ludzi, oraz że wysokocone rezerwy liczyć będą trzy miliony ludzi.

Ruch zawodowy w akcji przeciw wyborczej

Wadoność, nadechodzące z feriami, walczy, że wszystkie instytucje i organizacje związków zawodowych włączyły się do kampanii przeciwyborczej w ramach Bloku Stronnictwa Socjalistycznego i Związków Zawodowych. — Wiece i zgromadzenia związku mają w naszkroju bezwzględne zaprzeczenie stanowiska Bloku Demokratycznego. Ruch zawodowy oddał swoje wszystkie siły i cały aparat organizacyjny do przeprowadzenia akcji przeciwyborczej. Nie ulega wątpliwości, że na parcie lał potężnego ruchu, reprezentującego w chwili obecnej 2.000.000 zor-

ganizowanych członków, zdecydowanych krążyć do wyborów w Bloku Stronnictwa Demokratycznego, owego powołanego w zwycięstwie Demokracji Ludowej.

W ramach akcji przeciwyborczej reprezentanci Komisji Centralnych Związków Zawodowych udają się do poszczególnych województw, celem dopatrzenia akcji przeciwyborczej Związków Zawodowych. I tak m. in. tu, powł W. Kuszty wyjeżdża w dniu dzisiejszym do Guastusa, tu, powł Kowalski — do Gielna.

